

Birita fer í fyrsta flokk

Mánadagurinn verður tann stóri dagurinn hjá nógvum føroyskum børnum, sum fyrri fyrstu ferð fara í skúla.

ORD EIRIKUR LINDENSKOV
MYNDIR: KALMAR LINDENSKOV

Mánadagin komandi byrjar vanligi gerandisdagurinn aftur í flestu húskjum, tí tá fara børnini aftur í skúla. Men hjá nøkrum av børnunum verður mánadagurinn dagurinn, ið fullkomiliga fer at endavenda lívinum - tímatalvan fyrri komandi tíggju árin verður lögð.

Hesi børn - flestu teirra fodd í 1989 - fara fram til ár 2006 at hava sína dagligu gongd í skúlanum. Eitt sera langt tíðaskeið, serliga í 6-7 ára gomlum barnahuga.

Flestu okkara minnst væl fyrsta skúladag, tá vit mottu í skúlahöllini, skúlastjórinn læs upp nøvnini og vit øll saman við foreldrum og flokslærara tyrptust inn í skúlastovuna. Dagarnir eftir hin fyrsta dagin standa heldur kámar í minninum.

Ein teirra, sum mánadagurinn fer í skúla á fyrsta sinni, er Birita Dal-Christiansen á Norðasta Horni í Havn. Í tí sambandi hava vit skifti orð við hana og familju hennara.

Saman við hinum børnunum, sum búgva í býlinginum á Norðasta Horni í Havn, fer Birita at ganga í Venjingarskúlanum. Heilt rætt er tað kortini ikki. Venjingarskúlin hevur ein annan skúla, Ytri Skúli nevndur, har børnini í fyrsta og øðrum flokki ganga. Hetta er ein eldri skúli, sum liggur millum Landavegin og J. Patursonargötu.

Men hvat veit Birita um skúlan?

- Eg havi verið í skúla einaferð, greiðir hon frá. Og satt er tað. Børnini, sum nú fara í fyrsta flokk hittast einaferð fyrri summarfrítíðina á Ytra Skúla saman við flokslærara og foreldrum, fyrri at tey betur skuldu læra hvønn annan at kenna.

- Vit teknaðu øll eina stóra mynd av einum manni, greiðir hon frá. - Vit fingu hvørt sitt pappír og settu so øll ørkini saman aftan. Vit sungu eisini og lærarin segði okkum eina søgu um ein krússapott.

Birita greiðir frá, at hon longu hevur lært seg at lesa. - Eg dugi eisini eitt sindur at rokna, leggur hon afturat.

Hon hevur fyrireikað seg væl at fara í skúla. Hon hevur keypt skúlatasku og penalarhúsið við øllum tí, ið har til hoyrir.

- Taskuna keyptu vit í SMS og penalarhúsið í Aberdeen, sigur Birita, sum saman við foreldrum, systkjum, systkinabørnum og foreldrum teirra hevur verið

og ferðast á Mallorca

Birita hevur gingið í barnagarði í Býlingshúsinum á Norðasta Horni. Har eru tríggar stovur, og har ganga eini 60 børn.

Vinkonan hjá Biritu - hon eitur Siri - fer at ganga í sama flokki, sum Birita.

- Vit fara at sita saman í skúlanum, greiðir Birita frá. Hon sigur, at tær eru sera góðar vinkonur.

- Vit fara at ganga við einum kenkkaðum hjarta - vit skulu hava hvørt sína heilt.

Men hvat heldu: Birita, at

Birita er yngst av systkinum. Bjartur fer í triðja flokk og Pætur, sum vant- ar á myndini er 16 ár. Á myndini sigga vit fremst Biritu, mammuna Guðrun, beiggjan Bjarta og pápan Eyðun. Skúlaaskan og penalarhúsið eru longu klár.

tey fara at gera í skúlanum?

- Vit fara sjálvandi at lesa, at skriva og at rokna, veit hon at greiða blaðmanninum frá. - Men vit fara eisini at spæla við teldu, tí tað hevur hon sæð í skúlanum.

hóast hon ikki hevur roynt tað sjálv. Men tað hevur beiggi hennara, Bjartur, sum fer í triðja flokk. Hann veit at siga frá, at tey hava ymisk telduspøl - men tað eru ikki bara spøl.

- Tú skalt rokna ymiskt og eisini svara spurningum á telduni, sigur hann.

Bjartur er annars væl kunnugur við Ytra Skúla, tí hann hevur gingið har í tvey ár. Honum dámar væl at ganga í skúla, og hann hevur upplivað hvørt av sínum.

- Vit hava verið og flett, sigur hann. - Vit flettukki sjálv, men hugdu, meðan menninir flettukki. Vit fingu bein, sum vit sjálv sluppu at fletta. Vit hava eisini vitjað á Mjólkarvirkinum, men tá var eg ikki við, tí eg var sjúkur tann dagin, og so hava vit eisini vitjað á Sosialinum. - Pápi ein drong í flokkinum arbeiðir har.

Vit spurdu eisini foreldrin, hvat tey minnst um teirra fyrsta skúladag. Pápin, Eyðun, sigur seg ikki minnst so nógv. Hann fór í skúla í Kommunuskúlanum í 1963. Men mammann, Guðrun minnst, tá hon á fyrsta sinni fór í skúla - eisini á Ytra Skúla - ella Hviti Skúli, sum hann tá varð nevndur millum barna.

- Tá var síður, at vit fóru í skúla í nýggiari heimabundnari troyggju, og tí síðinum havi eg roynt fylgt, greiðir hon frá. Tí fer Birita í skúla mánadagin í nýggiari heimabundnari troyggju.

Birita Dal-Christiansen er ógvuliga spent at fara í skúla á fyrsta sinni mánadagin. Hon hevur longu lært seg at lesa, og hon dugir eisini eitt sindur at rokna. Flokkurin, sum hon skal ganga í, var í skúla ein dag fyrri summarfrítíðini, so hon kennir skúlan eitt sindur

Sum prátið gongur, rennur eisini fyrsti skúladagur fram fyrri Eyðun. - Eg havi ongantið hugsað um tað, men nú vit práta, minnst eg tað kortini. Tá var alt øðrvísi, og eg haldi ikki vit hugsaðu um tað á sama hátt sum í dag. Men eitt er øðrvísi, leggur Eyðun afturat. - Tá var vanligt at ganga í stoppaðum hosum - tað ger eingin í dag.

Bæði Eyðun og Guðrun halda, at skúlin í dag er nógv broyttur til tað betra.

- Eg haldi, at lærararnir duga væl við børnunum í dag. Tey gera eitt stórt arbeiði fyrri at fáa børnini at kenna seg væl og at trívast í skúlanum - og tey eru sera fitt, sigur hon. - Eg haldi, at skúlin verður betri og betri fyrri hvørt ár.

Í flokkinum hjá Biritu verða tey 24 næmingar. Umleið helvtin er úr Norðasta Horni, og tey skulu koyra við bussi í skúla.

- Tey hevur riggað væl við bussinum, og tey smáu børnini koyra ókeypis, tí tey búgva so langt frá skúlanum.

Lærarin gleðir seg eisini

EIRIKUR LINDENSKOV

Flokslærarin hjá fyrsta flokki, sum Birita Dal-Christiansen fer at ganga í, verða Eydis Eidesgaard og Jósefin Nielsen. Vit hava tosað við Eydis, og spurt hana, hvussu tey fara at taka ímóti børnunum mánadagin.

- Tey mæta øll í auluni á Venjingarskúlanum, har skúlastjórinn fer at taka ímóti. Har verða nøvnini lisin upp og so verður farið oman í Ytra Skúla - Gula Skúla, sum hann í dag eisini verður nevndur.

Tá verða foreldrin við, og har fara báðir flokslærarnir at taka ímóti. Venjingarskúlin hevur skipað tað soleiðis, at tveir flokslærarar eru um fyrsta flokk, og teir undirvísa so báðir allar tímarnar. Hetta verður gjørt, fyrri at meiri tíð skal vera til hvønn næming.

- Vanliga plaga bankin, sparikassin og Ferðslutrygd at hava ymiskt spennandi til penalarhúsið, sigur Eydis Eidesgaard, men hon veit ikki, hvussu verður í ár.

- Tá vit hava sæð okkum til rættis í skúlanum fer annar lærarin í eina aðra stovu við foreldrunum, har hann gevur teimum neyðugu upplýsingarnar, og har kunnu tey annars spyrja um mangt og hvat, sum kanska ikki hevur áhuga barnanna. Hin lærarin verður so í skúlastovuni hjá børnunum, har tey fara at gera okkurt spennandi.

- Vit fara at syngja, lesa søgu ella eithvørt annað, sum vit nú kunnu finna uppá.

Aftaná fáa tey vaksnu kaffi. Kókur verða til øll, og börnini fáa saft.

Ytri Skúli er sera væl eignaður til tey smáu, hann liggur millum hús og ikki beinleiðis við nakran veg. Lærararnir hava gjørt tað sera hugnaligt, og tey hava eisini nýmótans útgærd, so sum teldur.

Tey arbeiða eisini eitt sindur øðrvísi, enn tað, sum vit vanliga skilja við at ganga í skúla.

- Vit plaga at hava evnisvikur, har børn í fyrsta og øðrum flokki arbeiða saman, greiðir Eydis Eidesgaard frá. Eydis sigur, at hon eisini er sera spent at koma í skúla.

- Hetta er sjálvandi ein sera stórur dagur hjá børnunum, sum tey fara at minnst restina av lívinum. Men foreldrin eru eisini sera spent, leggur hon afturat.

At enda sigur Eydis, at øll børnini skulu verða hjartaliga vælkomn í skúla.